

Usnesení Soudního dvora (desátého senátu) ze dne 4. září 2014 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Tatabányai Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság — Maďarsko) — István Tivadar Szabó v. Nemzeti Adó- és Vámhivatal Közép-dunántúli Regionális Adó Főigazgatósága

(Věc C-204/14) ⁽¹⁾

„Řízení o předběžné otázce — Obchodní společnost, která nahromadila daňový dluh — Člen vedení této společnosti, který nemůže být přijat do funkce člena vedení v jiné společnosti — Článek 53 odst. 2 jednacího řádu Soudního dvora — Nepoužitelnost ustanovení unijního práva, jejichž výklad je požadován — Zjevná nepříslušnost Soudního dvora — Otázky hypotetické povahy — Zjevná nepřipustnost“

(2014/C 431/12)

Jednací jazyk: maďarština

Předkládající soud

Tatabányai Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság

Účastníci původního řízení

Žalobce: István Tivadar Szabó

Žalovaný: Nemzeti Adó- és Vámhivatal Közép-dunántúli Regionális Adó Főigazgatósága

Výrok

- 1) Soudní dvůr Evropské unie je zjevně nepříslušný k zodpovězení třetí otázky položené Tatabányai közigazgatási és munkaügyi bíróság (Maďarsko).
- 2) Ostatní otázky položené uvedeným soudem jsou zjevně nepřipustné.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 245, 28.7.2014.

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Krajowa Izba Odwoławcza (Polsko) dne 14. srpna 2014 — Esaprojekt Sp. z o.o v. Województwo Łódzkie

(Věc C-387/14)

(2014/C 431/13)

Jednací jazyk: polština

Předkládající soud

Krajowa Izba Odwoławcza

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: Esaprojekt Sp. z o.o

Žalovaný: Województwo Łódzkie

Předběžné otázky

1. Připouští článek 51 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2004/18/ES ze dne 31. března 2004 o koordinaci postupů při zadávání veřejných zakázek na stavební práce, dodávky a služby (dále také „směrnice 2004/18/ES“) ⁽¹⁾ ve spojení se zásadou rovného a nediskriminačního zacházení s hospodářskými subjekty a zásadou transparentnosti, jež jsou uvedeny v článku 2 této směrnice, aby hospodářský subjekt v rámci vyjasnění či doplnění podkladů uvedl jiné realizované zakázky (tj. uskutečněné dodávky), než jsou ty, které uvedl v seznamu dodávek, jenž tvoří přílohu nabídky; může zejména poukazovat na zakázky realizované jiným hospodářským subjektem, pokud v nabídce neuvedl, že disponuje kapacitami tohoto subjektu?

2. Je nutno článek 51 směrnice 2004/18/ES vykládat ve světle rozsudku Soudního dvora ze dne 10. října 2013, Manova (C-336/12), z něhož vyplývá, že „[z]ásada rovného zacházení musí být vykládána v tom smyslu, že nebrání tomu, aby veřejný zadavatel požadoval od uchazeče po uplynutí lhůty pro předložení žádosti o účast na zadávacím řízení poskytnutí dokumentů popisujících situaci tohoto uchazeče, jako je zveřejněná rozvaha, u nichž lze objektivně ověřit, zda existovaly již před uplynutím lhůty stanovené pro předložení žádosti o účast na zadávacím řízení, pokud dokumentace týkající se příslušné veřejné zakázky nepožadovala jejich poskytnutí výslovně pod hrozbou vyloučení žádosti o účast“, v tom smyslu, že doplnění podkladů je přípustné pouze v případě, že se týká podkladů, u nichž lze objektivně ověřit, že existovaly již před uplynutím lhůty pro předkládání nabídek nebo žádosti o účast na zadávacím řízení, nebo v tom smyslu, že Soudní dvůr uvedl pouze jednu z možností a doplnění podkladů je možné i v jiných případech, např. dodatečným předložením podkladů, které před uplynutím této lhůty neexistovaly, avšak mohou objektivním způsobem doložit splnění předpokladu pro účast?
3. Je-li na druhou otázku nutno odpovědět v tom smyslu, že doplněny mohou být i jiné podklady než podklady uvedené v rozsudku Manova (C-336/12), lze pak pro doplnění předložit i podklady, které pocházejí od hospodářského subjektu, od třetí osoby jakožto subdodavatele nebo od jiného hospodářského subjektu, jehož schopnosti předmětný hospodářský subjekt využije, pokud tyto subjekty nebyly v rámci nabídky uvedeny?
4. Připouští článek 44 ve spojení s čl. 48 odst. 2 písm. a) směrnice 2004/18/ES ve spojení se zásadou rovného zacházení s hospodářskými subjekty uvedenou v článku 2 této směrnice odvolání na využití schopnosti jiného hospodářského subjektu, které je uvedeno v čl. 48 odst. 3, a to prostřednictvím odvolání na souhrn znalostí a zkušeností dvou hospodářských subjektů, které samy o sobě nedisponují znalostmi a zkušenostmi požadovanými veřejným zadavatelem, pokud jsou tyto zkušenosti nedělitelné (tj. podmínka pro účast na zadávacím řízení musí být hospodářským subjektem zcela splněna) a realizaci zakázky nelze rozdělit (představuje jeden celek)?
5. Připouští článek 44 ve spojení s čl. 48 odst. 2 písm. a) směrnice 2004/18/ES ve spojení se zásadou rovného zacházení s hospodářskými subjekty uvedenou v článku 2 této směrnice odvolání na zkušenosti skupiny hospodářských subjektů tak, že hospodářský subjekt, který realizoval zakázku jakožto člen skupiny hospodářských subjektů, se může na realizaci touto skupinou odvolávat bez ohledu na to, jaký byl jeho podíl na této realizaci, nebo se může odvolávat pouze na vlastní, skutečně získané zkušenosti, které si osvojil při realizaci příslušné části zakázky, jež mu byla přidělena v rámci této skupiny?
6. Lze čl. 45 odst. 2 písm. g) směrnice 2004/18/ES, podle něhož může být z účasti na zadávacím řízení vyloučen hospodářský subjekt, který se dopustil vážného zkreslení při poskytování informací, vykládat v tom smyslu, že ze zadávacího řízení bude vyloučen hospodářský subjekt, který poskytl nepravdivé informace, jež měly nebo mohly mít vliv na výsledek zadávacího řízení, za předpokladu, že vina za příslušné uvedení v omyl vyplývá již z poskytnutí nepravdivých informací veřejnému zadavateli, které má vliv na rozhodnutí veřejného zadavatele o vyloučení hospodářského subjektu (a odmítnutí jeho nabídky), bez ohledu na to, zda hospodářský subjekt jednal úmyslně a cíleně, nebo zda jednal neúmyslně, z lehkovážnosti či nedbalosti nebo nejednal s náležitou péčí? Lze mít za to, že se hospodářský subjekt „dopustil vážného zkreslení při poskytování informací [...] nebo jejich neposkytnutí“ jen v případě hospodářského subjektu, který podal nesprávné informace (jež se neshodují se skutečností), nebo také v případě, že hospodářský subjekt sice uvedl informace správné, avšak způsobem, jehož účelem bylo, aby veřejný zadavatel dospěl k přesvědčení, že hospodářský subjekt splňuje jím stanovené předpoklady, ačkoli tomu tak není?
7. Připouští článek 44 ve spojení s čl. 48 odst. 2 písm. a) směrnice 2004/18/ES ve spojení se zásadou rovného zacházení s hospodářskými subjekty uvedenou v článku 2 této směrnice, aby se hospodářský subjekt odvolal na své zkušenosti tak, že se odvolá souhrnně na dvě či více smluv jako na zakázku jedinou, ačkoli zadavatel tuto možnost ani v oznámení ani v zadávací dokumentaci neuvedl?

(¹) Úř. věst. 134, s. 114.